

עת"א 2532/11/20 - יצחק זוזיאשוילי נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 2532-11-20 זוזיאשוילי (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

מספר בקשה: 5

יצחק זוזיאשוילי (אסיר)

לפני
העותר
נגד
המשיבים

1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל
3. היועץ המשפטי לממשלה

פסק דין

עניינה של העתירה שלפניי: כבילה באזיקים. העותר מבקש שלא לכבול אותו באזיקי רגליים בהיותו בתוך מתחם בית הסוהר, ושלא לאזוק אותו בידיים דרך האשנב. במו-כן מלין על האופן שבו נכבל בעת שהיה באשפוז בבית חולים.

העותר נושא בעונש של שני מאסרי עולם לא קצובים וחמש שנים נוספות. הוא מסווג אסיר סג"ב והתראה. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ועיון בחומר שהוצג לעיוני, נחה דעתי כי ההחלטה בעניין כבילתו של העותר מושתתת על הנחיות ביטחון שניתנו בעניינו, בשים לב לסיווגו. בכגון דא מתחם ההתערבות של בית המשפט הוא צר. יש לציין כי העותר עצמו אינו מבקש לחלוק על נושא הכבילה בעת יציאה אל מחוץ לכותלי בית הסוהר, זאת על רקע נסיבותיו ו"בעיותיו", כלשונו. עם זאת, העותר מדגיש כי במשך שנים רבות הוא לא נדרש לאזיקי רגליים בעת יציאות מהאגף בתוך מתחמי הכליאה, ומעולם לא היה אירוע עקב כך. אלא שגם בהנחה כי אלה הם פני הדברים, הרי שאין באמור די כדי להצביע על חוסר סבירות קיצוני בהחלטת גורמי שב"ס נכון לעת הזו, ויודגש כי מדובר בהחלטה מקצועית של הגורמים האמונים על ניהול בית הסוהר ועל הערכת סיכונים.

העותר טוען כי הכבילה גורמת לו לכאבים עקב מצבו הרפואי. בעתירתו הדגיש כי מחד גיסא הוא נדרש לטיפול פיזיותרפיה כדי להקל על כאביו, ומאידך גיסא בדרך אל הפיזיותרפיה הוא נכבל באזיקים המסבים לו כאב. אלא שבניתיים חל שינוי בהקשר זה, שעה שהגורם הפיקודי הורה על הסרת אזיקי הרגליים בעת יציאות למרפאה (תוך כדי ליווי מוגבר). מדובר אפוא בהחלטה להקל על העותר נוכח תלונותיו בהיבט הרפואי, ולא מן הנמנע כי הקלות נוספות תיבחנה בהמשך - על בסיס הנתונים שיהיו מונחים בכל עת לפני הגורם המוסמך. אולם אין בידי בית המשפט ידע מקצועי

או תשתית רפואית המאפשרים לקבוע כי החלטת שב"ס אינה הולמת את מצבו של העותר או שנפל בה פגם של חוסר סבירות קיצוני. הדברים נכונים גם לאחר שהעותר נבדק לבקשתי על-ידי אורתופד, וזה האחרון לא ראה היבט רפואי בנדון. כמובן, ככל שבעתיד תינתן המלצה רפואית בעניינו של העותר המשנה את התמונה (בין בזיקה לעמוד השדרה ובין בזיקה לגפיים), יהא צורך להביאה בחשבון (וכמובן אני קובע מסמרות בעניין זה).

לגבי האיזוק בבית החולים - העותר אמנם הזכיר בכותרת העתירה "כבילה באשפוז בית חולים + תנאים", אולם לא פירט ולא ציין מהו הסעד המבוקש בהקשר זה. גם ההתייחסות לנושא בדיון לא היה בה כדי להניח תשתית למתן הוראה שיפוטית בכל הנוגע לכללי הבטיחות ולאופן הכבילה בעת אשפוז.

סוף דבר: העתירה נדחית.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"א, 31 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.